

DE WALVISHOEDER

IN MAKKELIJKE TAAL

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvoorieen.be

Voor meer informatie over *Leeslicht*: leeslicht.nl

Deze uitgave is een bewerking van *De walvishoeder* van Rob Kamphues, gepubliceerd door Uitgeverij Brandt (Amsterdam, 2020).

Bewerking in eenvoudig Nederlands: Jet Doedel

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

Coverbeeld: Shutterstock

Druk: Melita Press, Malta

© 2021 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleenvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 580 9

NUR 286

DE WALVISHOEDER

Rob Kamphues

IN MAKKELIJKE TAAL

leeslicht

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

De walvishoeder

Mayke Blom zit achter haar laptop. Ze is journalist bij de krant Het Laatste Nieuws. Ze heeft net een artikel doorgestuurd naar haar baas, Victor.

Nu staat Victor naast haar bureau.

‘Leuk artikel’, zegt Victor tegen Mayke. ‘Maar jij schrijft veel te braaf.’

‘Te braaf?’, vraagt Mayke. ‘Hoezo?’

‘Je moet het nieuws wat spannender maken. Dat vinden onze lezers leuk.’

‘Maar onze lezers willen toch een goed artikel?’

‘Ja, maar geen saai artikel. Daarom moet je het nieuws een beetje overdrijven.’

‘Nee’, zegt Mayke. ‘Dat doe ik niet.’

Victor zucht.

‘Wil jij carrière maken bij deze krant?’, zegt hij. ‘Dan zou ik niet zo moeilijk doen.’

Het beste kan Mayke nu toegeven. Maar zo zit ze niet in elkaar.

Ze zegt: ‘Dan plaats je mijn artikel toch gewoon niet? Dan houd je meer ruimte over in de krant voor advertenties. Daar kun jij lekker je dure auto van betalen.’

‘Weet je wat?’, zegt Victor nu boos. ‘Ga jij maar een paar dagen overlijdensberichten schrijven. Dat is een mooie klus voor jou.’

Mayke baalt. Ze wil graag hogerop komen bij de krant. En daar heeft ze Victor voor nodig. Het liefst zou Mayke werken bij een grote, landelijke krant. Dat lijkt haar veel leuker dan bij zo'n regionaal krantje als Het Laatste Nieuws.

Maykes collega Van Montfoort denkt daar anders over. Van Montfoort is een oude journalist. Hij is een beetje ouderwets. Maar Mayke heeft veel van hem geleerd.

‘Een regionale krant is belangrijk’, zegt Van Montfoort altijd. ‘Een landelijke krant schrijft bijvoorbeeld over een overstroming. Maar wij schrijven over een ondergelopen kelder. Dat vinden onze lezers interessant. Want misschien kennen zij die kelder wel. Een regionale krant gaat over mensen, Mayke. Daar is een goede journalist nooit te groot voor.’

Van Montfoort zei ook: ‘Soms neemt een landelijke krant het nieuws over van een regionale krant. Klein nieuws wordt dan groot nieuws. Ooit zal dat ook gebeuren met een artikel van jou, Mayke. En dan word je bekend.’

Maar dat is al drie jaar geleden. Maykes artikelen zijn nog nooit overgenomen door een grote krant. En nu zit ze weer bij de overlijdensberichten.

Met die berichten werkt het zo: als een bekende Nederlander doodgaat, komt er een artikel in de krant.

Daarin wordt het leven van die bekende Nederlander beschreven. Zo'n overlijdensbericht wordt vaak van tevoren gemaakt. Dat is handig. Want dan kan de tekst na iemands dood snel in de krant. De overlijdensberichten moeten dus regelmatig worden bijgewerkt. Iedereen vindt dat een rotklus. Mayke ook.

Mayke opent de map met overlijdensberichten op haar laptop. Ze kijkt naar de lijst met bekende Nederlanders. Bij sommigen staat 'snel bijwerken'. Bijvoorbeeld bij Robert van Zalingen. Mayke kent deze man wel. Robert van Zalingen is misdaadjournalist. Hij was een belangrijke getuige in een grote moordzaak. Sindsdien wordt hij door criminelen bedreigd.

Die Van Zalingen is een nare kerel, vindt Mayke. Hij valt vaak vrouwen lastig. Daar staat hij om bekend. Mayke heeft hem ook wel eens ontmoet op een feestje. Toen zat hij aan haar billen. En nou moet ze iets aardigs over hem schrijven.

Even zweven Maykes vingers boven het toetsenbord. Dan typt ze: 'Robert van Zalingen stond bekend om zijn vervelende houding tegenover vrouwen. De laatste jaren was hij acteur in pornofilms. Tijdens dat werk is hij overleden. Hij is gestikt tijdens wurgseks op de filmset. De politie doet verder onderzoek naar zijn dood.'

Het is een grap natuurlijk. Deze tekst is niet echt bedoeld voor de krant. Mayke hoeft de tekst alleen maar op te slaan in haar eigen map, niet in de algemene map. Maar dan gaat de telefoon.

*

Er komt een zware storm aan. Het KNMI heeft het over een 'megastorm' en 'code rood'. Bij de krant is het meteen druk. Iedereen is bezig met de storm. De ene journalist gaat met de brandweer mee. Een andere gaat op Schiphol kijken of de vliegtuigen wel kunnen landen. En Mayke? Die zit nog altijd bij de overlijdensberichten. Maar dan komt Victor naar haar toe.

'Mayke, je krijgt een kans', zegt hij. 'Dit wordt de heftigste storm in jaren. Iedereen is op pad. Ik moet zelf ook de deur uit. Daarom krijg jij de leiding op de redactie. Zo kun je dat gezeur van vanmiddag goedmaken. Kun je dat aan?'

Mayke is verbaasd. Deze kans wil ze heel graag. 'Natuurlijk', zegt ze snel. Victor gaat weg. Mayke kijkt uit het raam. Het waait al best hard. De bomen zwiepen heen en weer in de wind. Morgen zal de krant vol staan met berichten over de storm.

De storm wordt inderdaad enorm. Rivieren stromen over. Treinen en bussen rijden niet meer.

Overal zijn omgewaaide bomen en beschadigde daken. Omgewaaide vrachtwagens blokkeren de snelwegen. Stroomkabels breken. Nederland ligt plat. 'Blijf thuis', zeggen ze op het journaal.

Ook op zee stormt het. De golven zijn veel hoger dan anders. Vissersboten kunnen moeilijk koers houden. Ook de walvissen in de Noordzee merken het. In de Noordzee zwemmen wel vaker walvissen. Die trekken elk jaar van het noorden naar het zuiden. Meestal zwemmen ze door de Atlantische Oceaan. Maar soms ook langs de Nederlandse kust. Door de hoge golven moeten de walvissen dieper duiken dan normaal. Anders komen ze niet tegen de stroom in. Af en toe komen ze naar boven om te ademen. Voor vissersboten is het moeilijk om zo'n walvis te ontwijken, omdat de zee zo wild is. Er worden tientallen botsingen met walvissen gemeld.

Bij de krant stroomt intussen het nieuws binnen. Mayke heeft het druk. De telefoon rinkelt aan een stuk door. Midden in de drukte krijgt Mayke een vrouw aan de lijn.

'Er is een walvis aangespoeld', zegt de vrouw. 'Hier op het strand.'

Mayke zit meteen rechtop. Een aangespoelde walvis is groot nieuws. Hier moet een journalist naartoe. Maar iedereen is al bezig. Dit verhaal wil Mayke graag zelf doen.

Normaal is het drie kwartier rijden naar het strand. Maar in de storm zal ze zeker vier uur weg zijn. Ze moet de leiding van de redactie aan Van Montfoort overlaten. Victor zal niet blij zijn. Maar dit verhaal wil Mayke niet laten schieten.

*

Mayke rijdt naar het strand. Anderhalf uur later is ze op de parkeerplaats bij de duinen. Ze moet drie kilometer verderop zijn. Maar daar kun je met de auto niet komen. Mayke pakt haar vouwfiets uit de achterbak. Het laatste stuk fietst ze over het pad door de duinen. Dat valt niet mee met windkracht 12. Mayke waait bijna van haar fiets. De lucht is nu donkergrijs. Het lijkt wel avond.

Eindelijk is Mayke boven op de laatste duin. En inderdaad, een paar honderd meter verder ligt een grote walvis op het strand. En hij is niet de enige. Mayke telt wel acht walvissen. Ze maakt een paar wazige foto's met haar telefoon. Dan gaat ze omlaag naar het strand. Ze ploetert tegen de wind in. Ze loopt naar de kop van de eerste walvis. Een groot oog kijkt Mayke aan. Ze legt haar hand op het dier. De walvis voelt koud aan.

Mayke loopt verder het strand op. Ineens ziet ze nog iemand lopen. Een man in een dikke winterjas.

Hij heeft een schep in zijn hand. Wil hij daarmee de walvissen gaan redden? De man ziet Mayke ook. 'Wat ga je doen?', schreeuwt Mayke naar hem. De man haalt zijn schouders op. Hij verstaat haar niet. 'You help me?', roept hij terug. Hij maakt gebaren met de schep. 'Onmogelijk', roept Mayke terug in het Engels. 'We moeten nú helpen!', roept de man. 'Het is nu vloed!' De man draait zich om. Hij verdwijnt met zijn schep achter een walvis.

De walvissen hebben inderdaad hulp nodig, denkt Mayke. Maar daarvoor is één schep niet genoeg. Mayke klimt omhoog de duinen op. Ze fietst terug naar haar auto. Ze wil terug naar de krant. Dan kan ze een artikel over de walvissen schrijven en hulp regelen. Maar er is een probleem: haar auto start niet. Mayke draait de sleutel nog een keer om. Niets. Ze voelt aan de knop van de koplampen. Wat dom! Ze heeft de lampen aan laten staan. Daardoor is de accu leeg. Mayke zucht. Hoe komt ze hier nu weg? Hoe krijgt ze de walvissen in de krant? Mayke belt Van Montfoort. 'Ik heb een goed verhaal voor de krant', zegt ze. 'Maar ik heb autopech. Kun je mij helpen? Kun je opschrijven wat ik nu ga zeggen? En zorg jij dan dat het in de krant komt?'